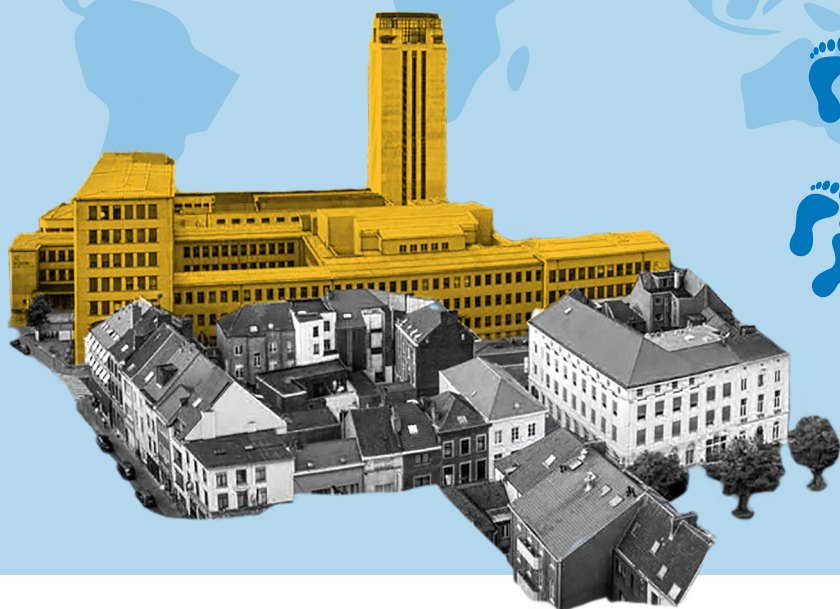

BINNENSTEBUITEN

INTERNATIONALISERING

VOORWOORD

DE FACULTEIT IN DE WERELD/ DE WERELD IN DE FACULTEIT

De wereld is kleiner geworden door corona. Zelfs de mijne. Ik, die als historica van de geschiedenis van België nooit écht ver of veel op reis ben gegaan om mijn horizon te verruimen. Onze studenten van de Japanologie daarentegen waren in de lente van 2020 de meest opstandige toen ze een kruis moesten maken over hun buitenlandsemaster. Internationalisering is voor ál onze studenten een essentiële component van hun opleiding, of zou het moeten zijn.

Hoe onze faculteit in de wereld staat, is het centrale thema van het derde nummer van *Binnenstebuiten*. De internationalisering van het onderwijs én van de werkvloer zorgt voor uitdagingen, met name wat betreft de integratie van inkomende studenten en medewerkers. Vorige week had ik het plezier om Shola Adenekan, onze nieuwe collega in de African Studies, in levenden lijve te ontmoeten. Hij komt met zijn ERC Starting Grant in februari naar de UGent en wilde de sfeer van de Blandijn al eens opsnuiven. We hebben hem, net als andere nieuwe collega's, via Teams 'gerekruteerd' en dus alleen online gesproken en aan het werk gezien in zijn proefles. Wat een verademing om 'in het echt' met elkaar te kunnen babbelen.

De internationale ervaring is onmogelijk te evenaren in de virtuele wereld, ook al kunnen we in één dag 'reizen' van een congres in Shanghai naar een workshop in Dar Es Salaam en een webinar in Londen. Het verkleint de ecologische voetafdruk, dat wel. Terwijl het academisch toerisme wat mij betreft duurzaam aan banden mag worden gelegd, is het multiperspectivisme waar onze universiteit terecht prat op gaat, alleen maar gebaat bij internationale uitwisseling.

*Gita Deneckere,
decaan Letteren en Wijsbegeerte, UGent*

NIET TE MISSEN

DOORLOPEND

The Other Japan. Online fototentoonstelling met foto's van studenten Japanologie tijdens uitwisseling in Japan – theotherjapan.ugent.be.

DOORLOPEND

BOZI. UGent nieuwsbrief 'Berichten over Onderzoek en Internationalisering' – webappsx.ugent.be/bozi.

25 NOV '21 – 5 MEI '22

Lezingenreeks SEELECTS: 'Slavic and East-European Lectures' – slavistiek.ugent.be/activiteiten/seelects.

4 FEB – 30 JUN '22

Lezingenreeks boeddhisme – humanitiesacademie.ugent.be/programma/cultuur/2021-2022-lez004-buddhism.

16 FEB '22

Mandela Lecture 2022: 'Human Rights and Social Rights in an International Perspective' – gap.ugent.be/events.

21 MRT '22

Viering 15 jaar China Platform – ugent.be/chinaplatform.

6 – 9 JUL '22

AfroEuropeans Conference 2022 – afroEuropeans2021.com.

INTERNATIONALISERING AAN ONZE FACULTEIT

TEKST LIEVE VAN HOOF

Internationalisering is een hot topic. Anno 2022 is onze maatschappij meer dan ooit internationaal. Globale uitdagingen kunnen we enkel op wereldschaal aanpakken en als motor van brede innovatie biedt internationale samenwerking ongeziene kansen. De UGent wil studenten voorbereiden op hun rol in deze geglobaliseerde wereld en bijdragen aan wetenschappelijk onderzoek dat de verbetering en het voortbestaan ervan ondersteunt. Daarom plaatst ze internationalisering hoog op de agenda. De Vlaamse overheid keurde via het Voorsprongfonds een Apollo 8-project rond internationalisering aan onze faculteit goed. Met die financiering kan de faculteit multiperspectivisme en talentontplooiing versterken in onderwijs en onderzoek. Dat doen we voor alle geledingen en zowel voor 'vertrekkers' als voor 'thuisblijvers'.

Onze faculteit omarmt internationalisering al sinds jaar en dag. Van de hele universiteit heeft onze faculteit het hoogste percentage studenten en docenten die op uitwisseling gaan binnen en buiten Europa. We hechten daarbij veel belang aan inclusiviteit. We werken dus drempels weg voor studenten met functiebeperkingen, financiële problemen of een 'zwaardere rugzak'. Op die belangrijke verwezenlijkingen blijven we in de toekomst inzetten. Ook rond *Internationalisation@home* heeft de faculteit belangrijke stappen gezet. Verschillende vakgroepen realiseerden al interessante projecten. Die vakgroepactiviteiten willen we de komende jaren verder uitbouwen. Tegelijkertijd hopen we het *I@Home*-aanbod te verrijken met faculteitsbrede initiatieven.

Verder willen we internationalisering ruimer implementeren binnen de faculteit. We zijn ervan overtuigd dat dat het onderwijs, het onderzoek, de dienstverlening én de uitstraling van onze faculteit ten goede zal komen, zowel binnen als buiten de UGent. Zo willen we bijvoorbeeld verder groeien naar een meer internationale faculteit.

**“Van de hele universiteit
heeft onze faculteit het
hoogste percentage
studenten en docenten
die op uitwisseling gaan
binnen en buiten
Europa.”**

Internationale doctoraatsstudenten, postdocs en professoren versterken het multiperspectivisme in onderwijs en onderzoek. Om dat mogelijk te maken, zullen we onze internationale medewerkers nog warmer verwelkomen. Taal speelt daarbij een cruciale rol: we zullen Nederlands leren stimuleren en faciliteren, en tegelijk bekijken waar andere talen een meerwaarde kunnen bieden. Ook de internationale studenten die zich inschreven voor onze internationale opleidingen, willen we nog beter ondersteunen tijdens hun traject. Hun noden zijn complexer dan die van de gemiddelde Vlaamse

student. Door minstens één vakgroep-overschrijdende Engelstalige master te ontwikkelen, hopen we nog meer sterke internationale studenten te verwelkomen aan onze faculteit. Zo zetten we onze faculteit verder op de internationale onderwijskaart.

“Onze faculteit is bijzonder divers; er borrelen heel wat ideeën en initiatieven met een internationale dimensie op.”

Ook een aandachtspunt: de bestaande internationale netwerken rond onderzoek en onderwijs elkaar beter laten versterken door nauw samen te werken met de CWO (Commissie Wetenschappelijk

Onderzoek). Sommige buitenlandse universiteiten zijn immers zowel voor onderzoek als voor onderwijs belangrijke partners voor onze faculteit. Hoe kunnen we die internationale samenwerkingsverbanden sterker uitbouwen en meer zichtbaarheid geven? Ook op die vraag zoeken we een antwoord.

Onze faculteit is bijzonder divers; er borrelen heel wat ideeën en initiatieven met een internationale dimensie op. Als nieuwe voorzitter van de Facultaire Commissie Internationalisering kijk ik er dan ook naar uit om die diversiteit te stimuleren én te ondersteunen samen met het internationaliseringsteam – An Desmet, Carine Focquaert, Isabelle Jacob en Katrien Rau. In dialoog met alle geledingen van onze faculteit willen we zo via internationalisering bijdragen tot de verbetering van onderwijs en onderzoek aan onze faculteit. Kwalitatieve internationale ervaringen, maar ook *Internationalisation@home*, confronteren studenten en personeel met diversiteit en interculturaliteit, en dagen ons zo uit om vaardigheden te ontwikkelen die toelaten actief, kritisch en ontvankelijk te functioneren binnen onze faculteit, én in een geglobaliseerde samenleving.

Het facultaire internationaliseringsteam – v.l.n.r. Katrien Rau, Isabelle Jacob, Carine Focquaert en An Desmet.

KOBEBA PROJECT – THE BRITISH MUSEUM

© British Museum & State Board of Antiquities and Heritage, Irak.

Het Kobeba Project in Zuid-Irak is een internationaal erfgoedproject geïnitieerd door het Londense British Museum. Aurelie Daems, vakgroep Kunstwetenschappen, maakt deel uit van het interdisciplinaire team dat belangrijke, vaak ernstig beschadigde, archeologische vindplaatsen onderzoekt en beschermt. Het project concentreert zich op de Kobeba-site, die een cruciale rol speelde in de overgang van verschillende Mesopotamische tijdschakels naar de eerste islamitische attestaties in de regio en de laatste decennia het onderwerp was van hevige plunderingen. Samen met Iraakse collega's concentreert Aurelie zich als veldarcheoloog op het opgraven, registreren en optekenen van de bewaarde leemtegel-architectuur. Het team prospecteert en onderzoekt ook de geplunderde onderdelen van de site.

aurelie.daems@ugent.be

UITGELICHT

Het MATCHeN-project ondersteunt hulpverleners in hun communicatie met anderstaligen. Anderstalige nieuwkomers kampen vaak met lagere gezondheidsvaardigheden en missen de taal, kennis en zelfredzaamheid om actief gebruik te maken van de gezondheidszorg. Digitale tools en leermiddelen kunnen hulpverleners ondersteunen in hun communicatie met anderstaligen. Het project zet in op drie pijlers: i) een kennisplatform om meertalige informatie op te laden, uit te wisselen en in te zetten, ii) een interactieve, meertalige app om in gesprek te gaan met anderstalige ouders van jonge kinderen en iii) een e-learningmodule om cultuursensitief te communiceren met anderstaligen over seksuele gezondheid.

ellen.vanpraet@ugent.be

matchen.org

MATCHeN
meer taal, meer steun

ONLINE MASTER IN ORIENTAL LANGUAGES AND CULTURES (INDIA)

Vanaf het academiejaar 2021-22 kan je binnen de tweejarige master van de opleiding Oosterse talen en culturen (India) een online traject in het Engels volgen. Zo kunnen studenten wereldwijd de opleiding volgen, wat een internationale leeromgeving creëert voor lokale studenten. De 'onderzoeksmaster' focust vooral op de studie van verschillende aspecten van het jainisme: talen, literatuur, geschiedenis, filosofie. Het programma omvat ook de mogelijkheid om een semester in het buitenland door te brengen aan een van onze partnerinstellingen in India of Europa.

ev.declercq@ugent.be (Eva De Clercq)

www.jainastudies.ugent.be

Binnen de UGent bestaan vijf 'regionale platformen': het Africa Platform, China Platform, ASEANplus, CESAM Platform en Russia Platform. Die platformen bieden de Gentse universitaire gemeenschap ondersteuning, faciliteiten en advies om bestaande samenwerkingsvormen uit te breiden of nieuwe op te zetten met betrekking tot de vijf focusregio's. Ze brengen alle relevante academische en administratieve expertise binnen de UGent samen en zoeken naar synergieën met externe knowhow. Elke faculteit is vertegenwoordigd in de stuurgroep van de platformen.

REGIONALE PLATFORMEN UGENT

AFRICA PLATFORM

gap.ugent.be
inge.brinkman@ugent.be
gillian.mathys@ugent.be
margot.luyckfasseel@ugent.be

ASEANplus PLATFORM

ugent.be/aseanplus
andreas.niehaus@ugent.be

CHINA PLATFORM

ugent.be/chinaplatform
ann.heirman@ugent.be
bart.dessein@ugent.be

CESAM PLATFORM

ugent.be/cesam
ilse.logie@ugent.be

RUSSIA PLATFORM

ugent.be/russiaplatform
piet.vanpoucke@ugent.be
ben.dhooge@ugent.be
oleksiy.yudin@ugent.be

3+1+1

De master Oosterse talen en culturen sloot met Chinese partneruniversiteiten zogenaamde '3+1+1- akkoorden' af. Dat betekent dat Chinese studenten de eerste drie bachelorjaren aan hun Chinese thuisuniversiteit studeren en hun vierde bachelorjaar opnemen als eerste masterjaar in Gent (3+1). Daarna kunnen de studenten aansluiten in het tweede masterjaar in Gent (3+1+1). Die formule maakt de lessen voor Gentse studenten zeer internationaal. Samen met de Gentse studenten die tijdens hun derde bachelorjaar en hun tweede masterjaar in China verblijven, ontstaat er een boeiende debat- en leeromgeving.

ann.heirman@ugent.be

In juli 2020 werd de bijzondere Kamercommissie 'Congo-Koloniaal Verleden' samengesteld met als opdracht 'het koloniaal verleden van België onder ogen te zien, het trachten te verwerken en maatregelen te voorzien om het veroorzaakte leed te herstellen'. Historica Gillian Mathys (vakgroep Geschiedenis) was een van de tien experts die de Kamerleden bijstond: een multidisciplinair team van vijf historici, verzoeningsexperten en twee vertegenwoordigers van de diaspora. De tien experts maakten in oktober 2021 een eerste rapport met aanbevelingen over aan commissievoorzitter Wouter De Vriendt, die het een 'belangrijke leidraad voor de verwerking van het koloniaal verleden van ons land' noemde. De commissie werkt nu verder op basis van dit rapport.

gillian.mathys@ugent.be

Lees het volledige rapport: www.dekamer.be/FLWB/PDF/55/1462/55K1462003.pdf

**BIJZONDERE KAMERCOMMISSIE
'CONGO-KOLONIAAL VERLEDEN'**

De ERC (*European Research Council*) financiert baanbrekend onderzoek aan een Europese universiteit of onderzoeksinstituut voor een periode van vijf jaar. Aan onze faculteit zijn momenteel verschillende collega's houder van een ERC-beurs. We lichten er drie uit met een mondiaal aspect.

ASEA | Project dat de nasleep van de slavernij in Oost-Afrika onderzoekt aan de hand van vijf plaatsgebonden casestudies in Kenia, Oeganda, Tanzania en Oost-Congo.

feli.becker@ugent.be (Felicita Becker)

ugent.be/en/research/research-ugent/eu-trackrecord/h2020/erc-h2020/asea.htm

BantuFirst | Interdisciplinair onderzoeksproject dat het denken over de Bantoe-uitbreiding moet veranderen. Het verzamelen van nieuw empirisch materiaal moet een beter inzicht opleveren in de verbanden tussen menselijke migratie, taalverspreiding, klimaatverandering en vroege landbouw in Centraal-Afrika in het late Holoceen.

koen.bostoen@ugent.be

bantufirst.ugent.be

MMS-II (Mamlukisation of the Mamluk Sultanate II) | Biedt het eerste uitgebreide overzicht en de eerste collectieve historische interpretatie van de diverse en omvangrijke reeks Arabische historiografische teksten die tussen 1410 en 1470 in het Syro-Egyptische Mamluk sultanaat werden geproduceerd en die tot op de dag van vandaag de historische verbeelding blijven bepalen.

jo.vansteenbergen@ugent.be

Overweeg je om een ERC-subsidie aan te vragen? Binnen de UGent staat een 'EU-team' klaar om je te helpen bij jouw aanvraag.

ugent.be/erc

Monster: Other/Alternative is een samenwerking tussen de bacheloropleiding Afrikaanse talen en culturen, choreograaf Harold George uit Sierra Leone en dansers van AfriKera uit Zimbabwe. Academisch debat en wetenschappelijke reflectie worden gekoppeld aan lichamelijke beweging, *storytelling* en *performance*. Het project focust op monsters als een manier om onszelf en anderen, onze normen, keuzes en grenzen, en processen van categorisering te begrijpen. Via *hothousing*-workshops, een dansvoorstelling, tekststudie en presentaties reflecteren studenten over menselijkheid, identiteit en processen van *Othering* om zo hun interculturele competenties te vergroten en hun inclusieve en diverse denken en handelen aan te moedigen.

inge.brinkman@ugent.be

© Harold George & Antoine Panier, Making Men, 2019.

MONSTER:
OTHER/ALTERNATIVE

INTERNATIONALISERING IS GEEN EILAND

An Desmet is sinds 2013 beleidsmedewerker bij de International Office van de faculteit, Lieve Van Hoof is de kersverse voorzitter van de Facultaire Commissie Internationalisering (FCI). Het klikte meteen tussen hen. Ze zitten dan ook vol energie en ideeën om een nieuw beleid rond internationalisering te ontwikkelen. Ze krijgen daarvoor wat ademruimte via het Voorsprongfonds van de Vlaamse overheid. Een pilootproject rond *stepping stones* voor internationalisering kan wel dra van start gaan.

TEKST GITA DENECKERE

An: “Internationalisering is de rode draad in mijn carrière. Als Erasmusstudent geschiedenis studeerde ik een jaar in Leicester. Daarna studeerde ik ontwikkelingssamenwerking aan de ULB, met een half jaar stage in Libanon. Dat was de opstap naar studies Internationale politiek, waarna ik als onderzoeker drie jaar lang NGO-werk in Afrika, Azië en Latijns-Amerika evalueerde. Dan ben ik samen met mijn man naar Ecuador getrokken, waar ik vier jaar rond milieuconflicten werkte. In 2008 ging ik aan de slag bij het departement Vertaalkunde aan de HOGENT (huidige vakgroep Vertalen, tolken en communicatie). Sinds de integratie ben ik aan de faculteit verbonden, ondertussen dus al acht jaar.”

Lieve: “Voor mij is internationalisering pas na mijn doctoraat een persoonlijke verrijking geworden – in 2006 dus. Ik vorm een ‘historisch koppel’ met mijn man. We werken samen in het domein

van de Klassieke Oudheid, en gingen samen naar Engeland en Duitsland om onze carrières verder uit te bouwen. Nadat we kinderen kregen, namen we hen ook mee naar het buitenland. Dat bracht een aantal extra hordes mee, bijvoorbeeld op het vlak van kinderopvang. Dat wij dit met z’n tweeën konden doen, maakte alles veel makkelijker, maar dat is natuurlijk niet altijd mogelijk. Als je partner niet in de academische wereld werkt, moeten er vaak moeilijke keuzes gemaakt worden, bijvoorbeeld voor loopbaanonderbreking of tijdelijk apart wonen. Dat maakt de stap veel moeilijker, zeker voor vrouwelijke academici die hun postdoc met de zorg voor jonge kinderen combineren. Maar toch raad ik het iedereen aan. Het verruimt je denken en netwerk enorm, in velerlei opzichten.”

An: “Onze faculteit is duidelijk klaar voor een nieuwe stap. Internationalisering komt steeds centraler te staan in onze opleidingen. Nu, de meeste opleidingen zijn al sterk gericht op mobiliteit en uitwisseling. Liefst 47% van onze studenten

“Internationalisering is zoveel meer dan alleen studenten uitsturen of Erasmusakkoorden sluiten.”

vertrekt naar het buitenland, zowel binnen Europa als daarbuiten. Dat is meer dan het dubbele van het universiteitsbrede gemiddelde - 23% bedraagt dat. Uitschieters zijn natuurlijk de taalopleidingen. En ja, er zijn zeker verschillen binnen de faculteit, maar het belang van internationalisering neemt onmiskenbaar toe. We kunnen al heel wat goede praktijken delen, zowel intern als met andere faculteiten.”

Lieve: “In de omgekeerde richting vormt de taalbarrière voor inkomende studenten een drempel. Het lijkt me een gemiste kans als studenten de taal van het gastland niet grondig leren. Dat zou de Erasmus-gedachte écht in de praktijk kunnen brengen, want het is zó verrijkend een compleet taalbad te nemen in een ander land. Je connecteert dan beter met de cultuur van het gastland. Maar dat is niet altijd realistisch.”

An:

“Inderdaad, als inkomende studenten een taalcursus volgen, dan kunnen ze hun plan trekken in het dagelijks leven, maar dat is iets anders dan meteen een vak filosofie volgen in het Nederlands én er examen over afleggen op hoog niveau. We leven in een klein taalgebied dat je qua taalbarrière kan vergelijken met Denemarken of Polen. We bieden studenten daarom een vak Nederlands aan. En via *language tandems* nemen we uitwisselingsstudenten mee in onze taal en cultuur. Uiteraard is het aanbod voor studenten die Nederlands komen studeren, veel breder en rijker. Ook het postgraduaat *Dutch & Translation* illustreert hoe we het Nederlands als vreemde taal op de internationale kaart willen zetten. Die opleiding is uniek voor het Nederlandse taalgebied.”

Lieve:

“Als we meer goede studenten uit het buitenland willen aantrekken, komt het erop aan om daarnaast ook een interessant Engelstalig aanbod uit te werken. Het is absoluut niet de bedoeling om alles te verengelsen zoals in Nederland. Maar door een betere bundeling van vakken kunnen we wél studenten prikkelen om naar de UGent te komen. Ik merk dat er op dit moment veel aan het bewegen is. Vanuit verschillende perspectieven wordt gewerkt aan vakgroepoverschrijdende clusters en Erasmus Mundus-programma's, en dus aan onze internationale uitstraling. Onze faculteit wil die beweging mee ondersteunen en op de rails zetten.”

An: “Daarom is het pilootproject van het Voorsprongfonds ook zo belangrijk nu. Binnen dat project willen we *stepping stones* voor internationalisering ontwikkelen en integreren in het volledige opleidingsaanbod van de faculteit. Deze *stepping stones* zijn cruciaal om ervoor te zorgen dat alle studenten maximaal de vruchten van internationalisering kunnen plukken, los van hun studiekeuze, hun achtergrond en of ze al dan niet op uitwisseling gaan.”

Lieve: “Voor de ‘thuisblijvers’ of voor wie zich wil voorbereiden op een uitwisseling, willen we vaker een beroep doen op de internationale medewerkers. We zijn goed in internationale onderzoekers en proffen aantrekken. Alleen: zolang ze het Nederlands niet machtig zijn, mogen we hen niet zonder meer inschakelen in het onderwijs. Stel dat zij al bij hun aankomst in Gent de kans krijgen om anderstalige vakken te onderwijzen, ook op bachelorniveau, dan kunnen we het blikveld van onze studenten van meet af aan verruimen met internationale perspectieven.”

An: “Het kan internationale medewerkers ook helpen om te integreren in de faculteit. In het nieuwe jaar willen we er werk van maken om hen optimaal te verwelkomen. We willen ervoor zorgen dat ze zich evenzeer deel van de groep voelen als zij die gepokt en gemazeld zijn aan de UGent.”

Lieve: “Internationalisering kan verschillende onderzoekers en vakgroepen aan onze faculteit ook dichterbij elkaar brengen, als we maar van onze eilandjes komen en onze netwerken delen. Onderzoekers zijn allemaal internationaal verbonden, maar we hebben vaak niet de reflex om synergieën te creëren die de eigen niche overstijgen. Toch kan dat helpen bij beursaanvragen waar de aanwezigheid van sterke onderzoeksverbanden een plus is. Denk maar aan de Marie Curie-beurzen.”

An: “Ook wat regio's betreft, kunnen we transversaler denken. We staan sterk wat betreft partners buiten de EU, maar we verbinden die nog exclusief met opleidingen die rond die regio's werken. Een kruisbestuiving zou erg interessant kunnen zijn, ook in het licht van de actuele discussies rond diversiteit. Overigens wil de UGent universiteitsbreed internationalisering structureel transversaler maken. Er is recent een Internationaliseringsraad opgericht die onderwijs en onderzoek meer met elkaar zal verweven. Nu opereren de directies Onderwijs en Onderzoek nog te veel binnen silo's. Binnen de faculteit gaan we die denkoefening ook maken, in eerste instantie met de Facultaire Commissie Internationalisering.”

Lieve: “Internationalisering is inderdaad zoveel meer dan alleen studenten uitsturen of Erasmusakkoorden sluiten. Het is een middel om het onderwijs en onderzoek aan onze universiteit te verbeteren, geen doel op zich. Ik droom bijvoorbeeld van een activerend *I@Home*-project waar derdebachelorstudenten en masterstudenten een studentensymposium organiseren met inkomende uitwisselingsstudenten. Of we laten ze interactief samenwerken rond een actueel thema met een museum of ontwikkelingsorganisatie in het buitenland. Er zijn nu al fantastische initiatieven, die we faculteitsbreed verder kunnen ontwikkelen. Er ligt veel werk op de plank, maar door de krachten te bundelen, maken we het werk lichter.”

IN BEELD

Tapijten vormen al eeuwenlang een van de belangrijkste exportproducten van Iran. Ze worden vaak gemaakt door vrouwen, die zo een sleutelrol spelen in het genereren van inkomsten voor hun familie en hun land.

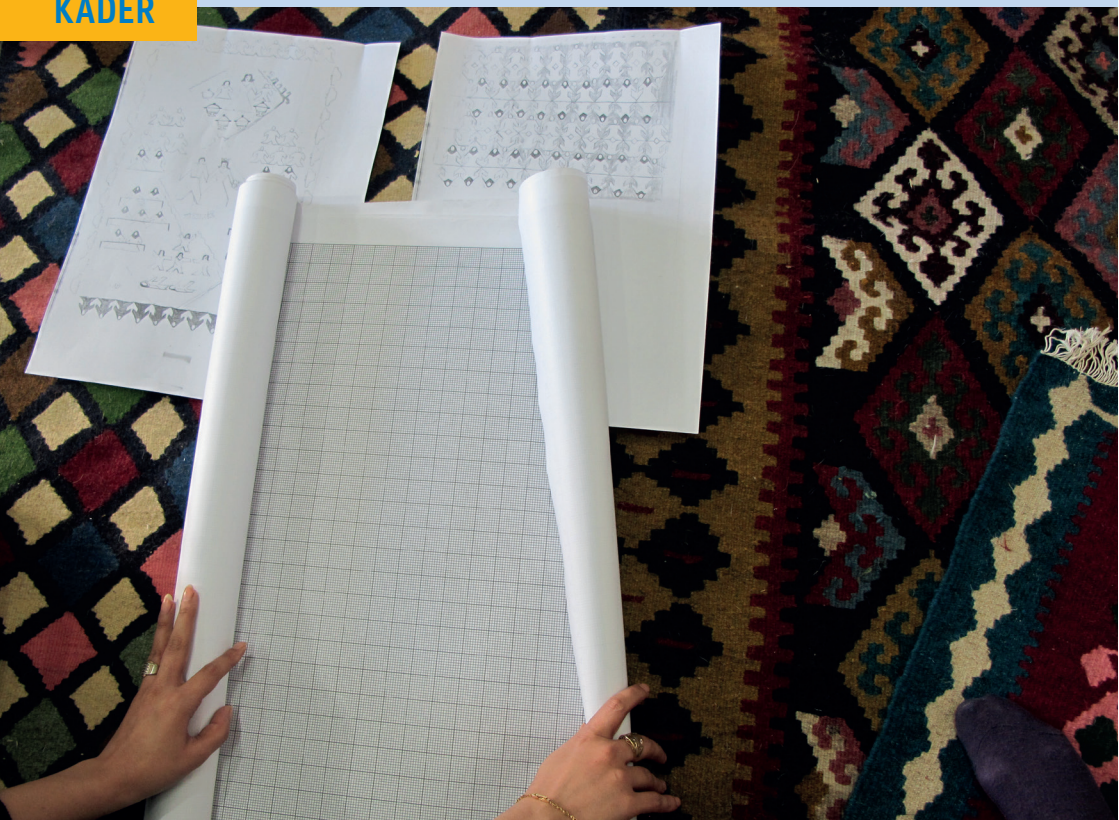
Voorstellingen van vrouwelijke tapijtwevers hebben deze vrouwen ingekapseld in een vast geografisch, temporeel en esthetisch kader. In advertenties, reisverhalen en beelden, en zelfs bepaalde academische teksten worden ze voornamelijk afgeschilderd als exotische arbeidskrachten die gebukt gaan onder lijden en onderdrukking. Dat heeft ook bij het publiek geleid tot een bepaalde perceptie van vrouwelijke wevers en hun traditionele productieve rol.

Golnesa Rezanezhad Pishkhani wil met haar artistiek onderzoeksproject *Warp and Weft: How the Past is Woven into Present* een ander beeld

scheppen. Het project gaat niet alleen na hoe tapijtweefsters in Noord-Iran zichzelf door het weven verbeelden, maar ook hoe wij ons hun rol kunnen voorstellen in de gemoderniseerde wereld. Terwijl de Iraanse staat de handgemaakte tapijtnijverheid als cultureel erfgoed wil bewaken door traditionele motieven te behouden, is bij de weefsters zelf een heel andere tendens ontstaan: zij weven met nieuwe motieven die hun eigen esthetiek en vrouw-zijn weerspiegelen.

Centraal in het project staat de artistieke samenwerking tussen Rezanezhad en de tapijtweefsters. Op basis van haar onderzoek heeft Rezanezhad een aantal tapijten ontworpen die naast die van de vrouwen tentoongesteld worden. Zo draagt kunst op een innovatieve manier bij tot de wetenschappelijke kennis over deze vrouwelijke ambachtslui.

KADER

ENLIGHT

TEKST AN DESMET

ENLIGHT is een netwerk van negen Europese partners. Naast de Universiteit Gent zijn dat de Universiteit van het Baskenland (ES), de Universiteit van Bordeaux (FR), de Comenius Universiteit in Bratislava (SK), de Nationale Universiteit Ierland in Galway (IE), de Universiteit van Göttingen (DE), de Rijksuniversiteit Groningen (NL), de Universiteit Tartu (EE) en de Universiteit van Uppsala (SE). Het netwerk maakt deel uit van het *European Universities Initiative* van de EU. Gijs Coucke, directiesecretaris van het netwerk, en Delfien Cloet, de contactpersoon voor UGent, leggen uit wat ENLIGHT inhoudt en wat het project voor onze faculteit kan betekenen.

Gijs: “Ik werkte hiervoor bij de afdeling Internationalisering, waar ik de U4 opvolgde. Door de U4 hadden we als universiteit een unieke ervaring met een centraal gestuurd netwerk. Bovendien hadden de U4-partners een groot vertrouwen in elkaar. We waren dus goed geplaatst om een groter netwerk samen te stellen. Daarbij hebben we bewust ingezet op diversiteit, de kern van onze netwerkiditeit. Vanzelfsprekend brengt dat uitdagingen met zich mee, maar ook kansen door de grote complementariteit, bijvoorbeeld als internationale *benchmark* binnen de monitor van opleidingen.”

U4: ENLIGHT is gegroeid uit het voormalige U4 Society-netwerk, een strategisch partnerschap tussen vijf universiteiten: Göttingen, Groningen, Uppsala, Tartu en Gent. U4 bood een platform voor intensieve samenwerking voor onderwijs, onderzoek en dienstverlening en versterkte de internationale visibiliteit van de leden. Vier partners voegden zich bij het netwerk en vormen nu het ENLIGHT-consortium.

A photograph of three people (two women and one man) sitting on a wooden bench in front of a large, ornate Gothic window with multiple panes. The person on the left is a woman with curly hair wearing an orange sweater and blue jeans. The person in the middle is a man with glasses wearing a dark blue sweater and dark pants. The person on the right is a woman with long hair wearing a black turtleneck and blue jeans. They are all smiling at the camera. The background is a brick wall and the window is made of many small glass panes in a Gothic architectural style.

WAT DOET ... ?

Delfien: “Een van de hoofddoelstellingen is onderwijsvernieuwing. Binnen ENLIGHT kunnen we experimenteren in een veilig en stevig kader. We willen een lerend netwerk zijn dat die experimenten evalueert en *best practices* deelt. Zo organiseren we een jaarlijkse *teaching & learning*-conferentie waarin we innoverende onderwijspraktijken delen. We zetten in op *challenge-based* onderwijs en werken aan nieuwe vakken of modules (bv. in de vorm van *blended intensive programmes*, of *Summer Schools*). Onze collega Annelies Huysentruyt zorgt voor inhoudelijke ondersteuning. Onze belangrijkste taak is om mensen die met deze initiatieven aan de slag willen, met elkaar in contact te brengen. Zo kunnen professoren inzetten op een doorlopende call die zaaigeld voorziet voor samenwerkingsinitiatieven. Collega’s kunnen ook partners zoeken via de ENLIGHT-website en -nieuwsbrief. Of ze nemen gewoon contact op met ons.”

“ENLIGHT is Erasmus op speed.”

Gijs: “In dit netwerk is de interactie met de thuissteden erg interessant. Die leggen uitdagingen voor waarmee het netwerk aan de slag gaat in *living labs* en *challenge based learning*-projecten. Het doel? Zogenaamde *T-shaped professionals* vormen. Dat betekent: studenten die niet alleen over domeincompetenties, maar ook over brede generieke competenties beschikken. En studenten die via interdisciplinaire samenwerking een antwoord kunnen zoeken op nieuwe uitdagingen in de samenleving. Denk aan klimaatverandering of migratie bijvoorbeeld.

Het uiteindelijke doel is een intergeconnecteerde studiegids. Studenten zullen vanuit hun eigen cursusplatform vakken van andere instellingen kunnen zien en opnemen, met erkenning van de *credits*. Zo kunnen de partners profiteren van elkaars sterktes en het aanbod in het netwerk complementair maken. Het is onze droom dat een student zich uiteindelijk vrij zal kunnen bewegen in het ENLIGHT-netwerk, vakken kan volgen bij alle partners en op die manier een diploma kan halen.”

Delfien: “Om dat doel te bereiken werken we volgens het *stepping stone*-principe, waarbij studenten vanaf het begin van de opleiding stap voor stap interculturele competenties verwerven. Dat kan bijvoorbeeld via gastlessen, korte modules, een semester in het buitenland of zelfs een volledige opleiding.”

Gijs: “De Vlaamse overheid ondersteunt de ENLIGHT-projecten via het Voorsprongfonds. We krijgen een financiële injectie voor 2 jaar om onderwijsvernieuwing te ondersteunen. Daar zijn we blij mee, al hopen we ook op een duurzame cofinanciering door de overheid. In enkele andere landen gebeurt dat al. In ieder geval hebben we zelf een lange termijnvisie tot 2030, waarbij we streven naar de realisatie van gezamenlijke opleidingen, korte programma’s met *living labs* en meer mobiliteit – niet enkel fysieke mobiliteit, maar ook *blended* en *virtual exchange*. Of meer concreet: Erasmus op speed (lacht).”

Meer info online:
u4society.eu
ugent.be/enlight
enlight-eu.org

EXCAVATING EVERYDAY LIVES

TEKST MARIANNE VAN REMOORTELT

"There's a cliché about archaeologists that we all study big monuments like the pyramids or Stonehenge. The pyramids are obviously eye-catching, but they were built as tombs for just one all-powerful person. As an anthropological archaeologist, I'm much more interested in what normal people were doing.

"On a recent trip to the Democratic Republic of the Congo we were excavating at a site called Eolo. Almost two meters down we found a hearth with a perfectly preserved pot sitting right next to it. That gave us a wonderful snapshot of everyday life two thousand years ago, like someone had left their dirty dishes near the stove and moved on.

"We're hoping to do a mini-excavation of the soil in the pot and perhaps some residue analysis on the inside as well. We'll be looking for evidence of what was on the menu that day – any remains of plant material, for instance, or traces of banana or palm oil.

"An archaeologist's most important piece of equipment is their trowel. It's our multi-tool. We use it for digging and straightening, but also as a scale bar. We'll put it next to an object when we take a photo because every archaeologist knows how big a trowel is.

"My trowel was a gift from my PhD advisor for my first archaeological dig in 2006, before I was in the PhD programme. If it had its own passport, it would be full of stamps. I've used it on every project from Mongolia to South America to my home state of Pennsylvania, and all over Africa as well. I was devastated when it broke a couple of years ago during field work at Lake Baringo in Kenya. Thankfully, a local workman said we could take it to the village, where it was welded back together. A trowel is a highly personal object for every archaeologist. I treasure mine, scars and all."

"If my trowel had its own passport, it would be full of stamps."

IN HET BUREAU VAN...

Peter Coutros is an anthropological archaeologist specializing in human-environment interaction. He is a post-doctoral researcher with the BantuFirst Project, hosted at the UGent Centre for Bantu Studies and funded by the European Research Council (ERC).

ANNA ANDREEVA

TEKST DAVID CHAN

Could you sketch the career route that has brought you to Ghent University?

"I come from the city of Ulan-Ude in Eastern Siberia. After earning a BA degree in Linguistics and Interpreting (Japanese and English) from Irkutsk State Linguistic University, I received a scholarship from the Japanese Ministry of Education and Culture to pursue an MA degree in pre-modern Japanese poetry at Kanazawa University. Then I did an MPhil at Cambridge University, followed by a PhD on religious movements in medieval Japan. After seven years at Cambridge, I spent a year at the Reischauer

Institute of Japanese Studies at Harvard and then returned to Cambridge as a Junior Research Fellow at Girton College. For the next ten years up to this year, I worked on different interdisciplinary projects in Germany, at the Max-Planck Institute for the History of Science in Berlin and in Erlangen and Bochum. The collaboration between the Humanities, Medical and Social Sciences was particularly satisfying for me."

You've been in Ghent for six weeks. What is your impression?

"Ghent is a very rich, culturally diverse place, inquisitive and open to new ideas. As a new appointee, I have received fantastic support from Ghent University's International Support Team;

EVEN VOORSTELLEN

they helped me navigate the Belgian immigration system, the sixth immigration system I've had to deal with in my career.

"I'm also enjoying exploring the different faces of Ghent. Every day I seem to make a discovery that connects with me personally. I went to see an exhibition on Maurice Maeterlinck in a historical building in the city centre, which itself is interesting for its architecture. One of the rooms is decorated with Chinese silk wallpaper which for me is a rich connection to pre-modern East Asia."

In terms of day-to-day life, how are you managing?

"I must admit that coming from Siberia, where winter lasts about six months, I do not know how to ride a bicycle! I prefer to walk. It's one of the most pleasant ways for a new arrival to take in the sights and sounds of the city, like the quirky window displays in Prinsenhof or Patershol. I don't speak Dutch *yet*, but I'm learning and my German will be of help, I think. For a trained linguist it's always interesting to be surrounded by a new language. I've got my antennae out and I'm absorbing this new music, through the pores."

How has your research evolved?

"My first book concentrated on male ascetics, figures omitted from written histories of Japan. This made me wonder about the hidden lives of women, which led to a second book, on childbirth in medieval Japan. This sounds very specific, but it embraces so many aspects of the culture, in particular the cultures of observation, but also the arts of knowing and making appropriate judgments by women. I trace these stories from the limited manuscripts available and bring them to light for a contemporary audience. Underlying this is the push to reconstruct pre-modern forms of knowledge and to connect these with cultures of seeing and knowing in the twenty-first century."

Are you aware of your namesake, the twentieth-century Russian textiles artist Anna Andreeva?

"I don't know her, but it is a very common name and Russia is a huge country historically and geographically. If I were to connect myself to a namesake it would be the famous Russian poet Anna Akhmatova, who I have always thought of as a role model."

What is your role at Ghent University?

"I have been appointed Assistant Professor of Japanese Language and Culture. I will teach and do research on pre-modern Japan, Buddhism, gender history and histories of knowledge in medieval Japan and pre-modern East Asia. I also want to share with my students my experiences of the different education systems and cultural contexts that I have encountered, and to show them that there is much that is possible. I hope to help students move freely through different spheres and locations as they pursue their life goals. I'm delighted that Ghent University welcomes individuals with my kind of international background."

"For a trained linguist it's always interesting to be surrounded by a new language. I've got my antennae out and I'm absorbing this new music, through the pores."

IN DE BAN VAN AFGHANISTAN

ALUMNUS IN DE KIJKER

Philippe Delanghe is Culture Programme Specialist bij UNESCO in Kabul (Afghanistan). Hij werkte eerder voor UNESCO in Indonesië, Oost-Timor, Irak, Jordanië en Cambodja. Hij is archeoloog (1989) en behaalde een diploma multiculturele en mondiale studies (1991).

TEKST ANNELIES VAN WITTENBERGHE

"Afghanistan is vanuit archeologisch standpunt een bijzonder interessant land. Het is het decor van de veldtochten van Alexander de Grote en de rooftochten van Dsjengis Khan. Afghanistan ligt op de zijderoute en is een belangrijke brug tussen Oost en West. Het land is een smeltkroes van culturen. De vroegste Boeddha-sculpturen zijn bijvoorbeeld gemodelleerd naar de Griekse God Apollo. Het is onmogelijk om de Euraziatische geschiedenis te begrijpen zonder Afghanistan.

"Ik ben al van kindsbeen af gebeten door de geschiedenis en archeologie van andere culturen. Tijdens mijn opleiding kon ik met professor Devreker in Turkije werken. Die vier jaar zijn doorslaggevend gebleken voor mijn loopbaan. Met een extra opleiding politieke en sociale wetenschappen vergrootte ik dan weer mijn kansen op een buitenlandse baan. Door een wervingsstop voor diplomaten, solliciteerde ik uiteindelijk bij de UNESCO."

WERELDERFGOED BESCHERMEN

"Mijn eerste opdracht was in Indonesië, een bijzonder land qua archeologie en monumenten. Ik werkte daar bijvoorbeeld rond het boeddhistische heiligdom Borobudur en de rotstekeningen in West-Papoea. In Oost-Timor deed ik mijn eerste

post-conflict-ervaring op. Daardoor kreeg ik zin om, vanuit de UNESCO, breder te gaan samenwerken met de VN.

"Dus trok ik daarna naar Irak om er het UNESCO-kantoor voor Bagdad mee op te starten, na de 'bevrijding' door de Amerikanen. Na de aanslag op de VN, eind 2003, moesten de technische VN-organisaties hun basis verschuiven naar Amman. We werkten daar aan projecten in Irak en Jordanië. Daarna heb ik twaalf jaar in Cambodja gewerkt. Afghanistan was mijn volgende post.

"Ik werk bij UNESCO rond de bescherming en management van werelderfgoed. Ik werk vooral rond materiële cultuur en archeologie. We gebruiken 'conventies' om cultuur te beschermen. Zo is er een conventie om patrimonium in oorlogssituaties te vrijwaren. Op de Afghaanse werelderfgoedplaats Bamiyan, een belangrijke handelspost op een van de zijderoutes, zijn bijvoorbeeld veel Boeddha-beelden vernield in 2001. Veel vragen over die plek proberen we te beantwoorden via onderzoek. Ook in een andere werelderfgoedplaats, Ghor, waar de minaret van Jam staat, zijn we volop bezig met onderzoek."

NON-FAMILY DUTY STATION

"Het spreekt voor zich dat onze werking er sinds deze zomer anders uitziet. Het is allemaal snel gegaan. Begin augustus zijn we tijdens een missie vanuit Bamiyan naar Kabul gevlucht. We dachten dat het rustiger zou zijn in de hoofdstad. Op 15 augustus is de situatie geëscaleerd. Op vraag van de VN moesten we het land verlaten. Er heerste een besmettelijke vorm van paniek ... We hebben verschillende mislukte pogingen ondernomen om een vlucht te nemen. Het uiteindelijke vertrek op 22 augustus verliep dan gek genoeg weer zonder veel problemen.

“Er gebeuren op zo'n moment veel dingen waarop je geen vat hebt. De UNESCO-medewerkers leven en werken in een soort *compounds*, sterk beveiligde gebouwen die dicht bij de luchthaven liggen. Een grote groep vluchtelingen had zich voor onze gebouwen verzameld, wat bijzonder gevaarlijk is. Zodra de macht en veiligheid door de Taliban werden overgenomen van de regeringspolitie, op 17 augustus, konden we onze gebouwen weer in- en uitrijden. Het is eigenlijk dankzij de Taliban dat we uiteindelijk het vliegtuig konden nemen.

“Ik ben gebeten door de geschiedenis en archeologie van andere culturen.”

“Mijn familie was niet mee met mij naar Afghanistan, het is – in vakjargon – een *non-family duty station*. Mijn zoon studeert in Utrecht; mijn dochter en mijn vrouw wonen in Bangkok. Door de coronacrisis heb ik mijn vrouw en dochter een jaar lang niet gezien. Ik zit momenteel in België, dicht bij mijn zoon in Utrecht. Pas deze zomer zijn we, voor het eerst sinds 18 maanden, met het hele gezin kunnen samenkomen. Gelukkig wordt reizen naar Bangkok binnenkort gemakkelijker.”

DE TOEKOMST VAN AFGHANISTAN

“Het is moeilijk te voorspellen wat de toekomst brengt voor UNESCO in Afghanistan. Er zijn aftastende online vergaderingen geweest met het nieuwe beleid en ik durf voorzichtig te zeggen dat de Taliban van goede wil zijn. Mijn collega's werden niet aangepakt en er werd geen werelderfgoed beschadigd. We keren binnenkort terug – het is moeilijk om ons werk vanop een afstand te doen. We weten niet of onze vrouwelijke medewerkers opnieuw aan de slag kunnen in Afghanistan.

Op de dag van de evacuatie, 22 augustus 2021.

Bovendien wordt ons werk bemoeilijkt doordat de Taliban internationaal niet erkend worden als regering. Ze werken wel enigszins mee, maar in hoeverre we steun zullen krijgen om de Boeddhistische periode of de conservatie van muurschilderingen uit die tijd te onderzoeken? Dat wordt een hele uitdaging.

“Voor een job als de mijne moet je een specifieke ingesteldheid hebben. Je moet een grote verbinding met ‘cultuur’ voelen en de job is niet zonder risico. Wij worden wel goed begeleid voor het werk in een conflictgebied: we krijgen militaire trainingen, rijden in gepantserde voertuigen, en dragen kogelwerende kledij. Sinds het begin van mijn job bij UNESCO heb ik precies dat avontuur opgezocht.

“Door de coronacrisis heb ik mijn vrouw en dochter een jaar lang niet gezien.”

“Een dialoog opbouwen met de nieuwe administratie in Afghanistan op het vlak van onderzoek en erfgoedconservatie zou al een grote stap vooruit betekenen. Desnoods beginnen we bij de islamitische sites. Dan hebben we een voet tussen de deur. Zo kunnen we misschien ook andere projecten realiseren en meewerken aan de toekomst van het land. Als we het erfgoed voor de komende generaties kunnen bewaren, dan is dat een meerwaarde voor de geschiedenis en ontwikkeling van Afghanistan.”

Noot van de redactie: op het moment van de publicatie van dit interview was Philippe Delanghe opnieuw aan de slag in het UNESCO-kantoor in Kabul.

Op trektocht door de vallei van het Koh-e-Baba gebergte, Centraal Hoogland.

HERSCHRIJF HET VERHAAL, NIET DE GESCHIEDENIS

TEKST WARD A EL-KADDOURI

Dekoloniseren betekent een einde maken aan het kennisimperialisme. Het eurocentrisch perspectief wordt aan onze universiteiten als het enige en het juiste perspectief onderwezen. En dat is verkeerd.

Ook het curriculum is nog steeds doordrongen van de koloniale erfenis, waarbij witte, westerse intellectuele tradities niet enkel als superieur maar ook als universeel worden beschouwd. Het is een koloniale erfenis waarbij niet-witte mensen en culturen ofwel afwezig zijn, ofwel stereotiep en paternalistisch worden weergegeven. Dekoloniseren gaat verder dan het toevoegen van denkers of schrijvers van kleur op het einde van de syllabus. Dekoloniseren betekent ook niet het vervangen of schrappen van westerse denkers of canonieke teksten. Ja, behandel nog steeds Hegel en Kant, maar vertel ons bijvoorbeeld ook over hun racistische en seksistische denkbeelden, waar ze vandaan komen en of en hoe die *ook* impact hebben gehad op ons denken nu. En vertel ons ook hoe ze inspiratie haalden uit andere niet-westerse denkers en culturen? De Arabieren en moslims waren tussen de 8ste en 15de eeuw echt meer dan enkel een doorgeefluik van vertalers.

Wat we nodig hebben, is dat we wegstappen van een cultuur van uitsluiting en ontkenning, en dat we plaats maken voor andere perspectieven en kennissystemen. En dat plaats maken doet pijn, want je moet daarvoor je eigen ruimte delen, een stukje macht, status en geld opgeven. Dat wekt weerstand op. En dat is normaal. Elke verande-

ring vraagt wat tijd. Maar we kunnen ook niet op *iedereen* wachten. Het uitstellen van dekoloniseren heeft invloed op hoe de universiteit in de wereld staat en hoe de wereld naar die universiteit kijkt. Dekoloniseren is geen *hype* die je kunt uitzitten. Het is een dringende vraag naar een noodzakelijke verandering – ook met het oog op de toekomst van de universiteit als onderwijsinstelling. In de steeds bureaucratischer wordende structuur en het in mijn ogen destructieve neoliberale klimaat van *publish or perish* waarin de universiteit is beland, is er weinig tot geen ruimte om zelf te doen wat we verwachten van de studenten: kritische zelfreflectie. Dekoloniseren is wat mij betreft een noodzakelijk onderdeel van moderniseren. Doe het niet, en het instituut wordt op termijn achterhaald. De aula's zullen leeg blijven.

ONZE STEM

Warda El-Kaddouri is *journalist, literatuurwetenschapper en alumna*. Ze is *curator van de Humanities Academie, het facultaire platform voor levenslang leren* (humanities-academie.ugent.be).

UITGETEKEND

BINNENSTEBUITEN tijdschrift faculteit Letteren en Wijsbegeerte · verschijnt twee keer per jaar · derde editie JANUARI 2022 · gedrukt op gerecycleerd papier · lees het magazine digitaal op ugent.be/lw/binnenstebuiten · V.U. Gita Deneckere, decaan

Kernredactie: Ludovic De Cuyper, Gita Deneckere, Koenraad Jonckheere, Fieke Van der Gucht, Marianne Van Remoortel, Ann Vervaeke

Gastredactie en medewerkers: David Chan, An Desmet, Filip Devos, Warda El-Kaddouri, Golnesa Rezanezhad Pishkhani, Lieve Van Hoof, Annelies Van Wittenberghe

Vormgeving en fotografie: [Zidiris](#)

Druk en afwerking: University Press

Overname van artikels is mogelijk mits schriftelijke toelating van de redactie en bronvermelding.